

Bakalářská práce Barbory Ouřadové s názvem "Organizace vzdělávání učitelů mateřských škol ve Francii v porovnání s Českou republikou" je komparačního charakteru.

Klade si za cíl přiblížit odlišný způsob přípravy učitelů primárních a mateřských škol ve Francii a ukázat tak na podstatné odlišnosti s Českou republikou. Tento záměr je třeba vyzdvihnout, neboť česká veřejnost je poměrně dobře obeznámena s francouzským vzdělávacím systémem, ale již minimálně se způsobem přípravy jejich učitelů.

Tuto skutečnost zcela jistě ovlivňuje obecný příklon k anglosaskému světu v České republice a masivní nástup užívání anglického jazyka v mezinárodní komunikaci na úkor jazyků jiných a tedy i francouzštiny.

Struktura práce je charakterizována dvěma oddíly, z nichž první "Obecná charakteristika francouzského vzdělávacího systému se zaměřením na předškolní vzdělávání" zaměřuje svou

pozornost na: 1) řízení a financování školství ve Francii;

2) principy francouzského vzdělávacího systému;

3) postavení předškolního vzdělávání ve Francii;

4) organizaci předškolního vzdělávání ve Francii;

5) národní program pro mateřské školy ve Francii.

Autorka správně klade důraz na principiální východiska francouzské vzdělávací politiky, které je možno charakterizovat v neutralitě výuky (*laïcité*), rovnosti vzdělávacích šancí pro všechny žáky a bezplatnost vzdělání v průběhu povinné školní docházky (6 – 16). Rovněž dobře pochopila francouzskou organizaci předškolní výchovy. Chybou však je, že se nezabývala celkovou strukturou francouzského vzdělávacího systému, do něhož by zasadila mateřskou školu, ale pojednala o mateřské škole izolovaně, bez školského kontextu. Je škoda, že v podkapitole, týkající se kurikula (1.4.1 Vzdělávací cykly primární školy) se diplomantka nepokusila o prezentaci obsahu jednotlivých cyklů, ale omezila se pouze na časové přiřazení věku žáků k jednotlivým cyklům.

Druhý oddíl práce je zaměřen na program přípravy učitelů a jeho jednotlivé fáze:

1) založení IUFM;

2) professeur des écoles;

3) professeur des écoles stagiaire.

Tato část má logickou strukturu. Její opora v primárních originálech je příkladná. Autorka přeložila a tak zpřístupnila řadu materiálů, které byly v originálu dosud české školské veřejnosti nedostupné a tím obohatila české čtenáře o nové zdroje evropských komparačních východisek. Jedině v příklonu k prosté deskripci a slabšímu důrazu na analýzu a výraznější syntézu je možno spatřovat problém této kapitoly.

Při hodnocení práce je třeba zdůraznit obdivuhodnou snahu autorky nezaleknout se obtíží, spojených s prací s originály. Tento typ prací je třeba podporovat a otvírat tak možnosti poznání jiných vzdělávacích evropských systémů.

Připomínky, které je možno vztáhnout k celé práci, se týkají především nepřesné terminologie, kterou autorka zřejmě sama překládala z francouzských originálů (skolarizace místo scholarizace, lycée není českým ekvivalentem střední školy (s. 14), direction není ředitelství, ale odbor (s. 11), pojem ročník není totožný se třídou (s. 22), professeur des écoles stagiaire nelze přeložit učitel primární školy – stážista (s. 32)).

1. Při obhajobě požaduji, aby autorka ujasnila své vlastní formulace s. 24 *“Zásadní rozdíl je pak v samotné pedagogické práci učitelky, která zde pozbývá roli opatrovnice, jak je to obvyklé v České republice.”* s. 24 *“profesně chladný přístup učitelky mateřské školy”*.
2. Dále ujasnit si základní pedagogické kategorie s. 27 *“V čem tedy spočívá hlavní rozdíl v obsahu předškolního vzdělávání v České republice a ve Francii? Především v metodách...”*.
3. Vysvětlit: s. 27 *“V českém prostředí je dětem ponechán větší prostor pro učení hrou a prožitkem a celkově volná hra.... Ve Francii je naopak hojně užíváno činností, které podobně jako v elementární škole vedou jasně k cíli – objasnit danou provblematilu nebo získat konkrétní kompetence”*.
4. Jsou francouzské předškolní děti přetěžovány?
5. V čem sama vidí největší negativa francouzského systému přípravy učitelů pro mateřskou a primární školu.

V případě úspěšné obhajoby doporučuji hodnotit výborně.

V Praze dne 4. 1. 2006

Doc. PhDr. Jana Uhlířová, CSc.

